

РЕШЕНИЕ

№ 18922

гр. София, 03.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав, в
публично заседание на 05.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **9209** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с във вр. чл. 42, ал. 2 от Закона за независимия финансов одит (ЗНФО). Образувано е по жалба на П. Л. Д., чрез процесуалния си представител адв. Н., срещу Решение № 2/28.08.2024 г. на Управителния съвет (УС) на Института на дипломираните експерт-счетоводители (И.), с което е оставена без уважение жалба, вх. № 41/30.07.2024 г., подадена от жалбоподателя, срещу Решение № 8/27.06.2024 г. на дисциплинарния съвет на И. за налагане на дисциплинарна мярка по чл. 40, ал. 3, т. 7 ЗНФО.

С оглед изменението на ЗНФО (сега Закон за независимия финансов одит и изразяването на сигурност по устойчивостта - загл. доп. - ДВ, бр. 79 от 2024 г.) и изрично направеното от страна на ответника възражение, съдът с Определение № 888/09.01.2025 г. е оставил жалбата без разглеждане като недопустима и е прекратил производството по делото. Определението е отменено с Определение № 2971/21.03.2025 г. по адм. дело № 2706/2025 г. по описа на Върховния административен съд, като делото е върнато на съдия съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като издадено при допуснати съществени процесуални нарушения, в противоречие с материалноправните разпоредби и при несъответствие с целта на закона. Твърди се, че ДС на И. не е изложил коректно правната квалификация на вмененото дисциплинарно нарушение, като в обжалвания акт никъде не се обосновават доводи за системност на поведението на Д.. Сочи се, че неправилното приложение на закона е довело до несъответствие на издадения акт с целта на закона. Нарушен е принципът на съразмерност. Допълва се, че не са изложени съображения относно

квалификацията на нарушението като такова по чл. 8, т. 5 от Устава на И.. Липсват изложени съображения дали неспазването за продължаващо професионално развитие касае изискването поне половината от минималния брой задължителни часове по чл. 30, ал. 1 ЗНФО да бъдат отчетени от участие във форми, организирани от И. или за броя на часовете за обучение от външни организации. Посочва, че както ДС, така и УС, са игнорирали изцяло дадените от Д. обяснения, че е положил дължимия брой часове чрез участие в онлайн платформи. Искането на ДС за предоставяне на платежни документи за положените от одитора обучения като основна предпоставка за тяхната легитимност, също не почиват на уставни и законови изисквания, още повече, че предоставяните обучения от водещи международни организации, на които И. е член, са изцяло онлайн и безплатни. Предвид посоченото, се иска отмяна на Решение № 2/28.08.2024 г. на УС на И.. Претендира присъждане на разноски. Прави възражение за прекомерност на направените от ответната страна разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Управителният съвет на Института на дипломираните експерт-счетоводители, чрез процесуалния си представител юрк. Т., оспорва жалбата като неоснователна. Съображения за законосъобразното издаване на оспорения акт са изложени в представени писмени бележки. Искането за жалбата да бъде оставена без разглеждане, евентуално – да бъде отхвърлена. Претендира се присъждане на разноски.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Безспорно по делото се установява, че оспорваният Д. е регистриран одитор, рег. № 0440.

С писмо, вх. № 007/26.01.2024 г., постъпило в И., жалбоподателят е подал отчет за дейността си за 2023 г., в което е посочил броя одиторски ангажименти, предприятията с обществен интерес, общата сума на получените хонорари и часове проведени обучения за поддържане и развитие на професионалната му квалификация. В него е посочил, че за периода 01.01.2023 г. – 31.12.2023 г. е провел обучения от 42 часа за поддържане и развитие на професионалната си квалификация, като е изразил готовност да предостави допълнителна информация при поискване.

На 13.02.2024 г. е изпратено писмо до жалбоподателя от И. с напомняне, че в съответствие с изискванията на чл. 30, ал. 1 ЗНФО, вр. чл. 8, т. 5 от Устава на И. и чл. 10 от Правилата за продължаващо професионално развитие на регистрираните одитори (Правилата), всеки регистриран одитор – физическо лице, следва да провежда обучение или да участва в признати форми на ППР за поддържане и развитие на професионалната си квалификация с продължителност не по-малка от 40 часа за календарна година. Писмото е изпратено по електронна поща на адрес [електронна поща](#) с нотификация, че е доставено, но не е изпратено потвърждение за получаването. На 22.02.2024 г. на регистрирания одитор е изпратен и напомнителен имейл, като е даден допълнителен срок за отговор до 26.02.2024 г., но липсват данни да е получен отговор или да са изпратени доказателства за изпълнение на задължението по чл. 8, т. 5 от Устава на И..

На проведено на 08.05.2024 г. заседание на Дисциплинарния съвет на И. (Протокол № 6 по т. 6 от дневния ред) е докладвано писмо с вх. № 003-6/28.03.2024 г. от КС на И. относно събрани данни за допуснатото нарушение на чл. 8, т. 5 от Устава на И., във вр. с чл. 10 от Правилата и е взето решение за образуване на дисциплинарно производство срещу П. Л. Д.. Избрана е комисия в състав Т. П. – председател, и членове – Е. Т. и З. К.. На комисията е възложено да извърши

проверка и да подготви доклад за констатираните обстоятелства.

С писмо, изх. № 018-6/14.05.2024 г. на жалбоподателя е предоставена възможност да даде обяснения относно причините, поради които не е спазил изискванията относно задължителния минимум от 40 часа за поддържане на квалификацията на регистрираните одитори, съгласно чл. 8, т. 5 от Устава на И., както и да представи доказателства за твърдените факти и обстоятелства. Писмото е изпратено по куриер и по електронната поща на жалбоподателя.

На 07.06.2024 г. е изготвен доклад на комисията по дисциплинарната преписка. Посочено е, че при направена справка относно изпълнение от регистрираните одитори на задължението за продължаващо професионално развитие (ППР) и поддържане на професионалната им квалификация, е установено, че липсват данни, от които може да се направи преценка за изпълнението на това изискване от регистрирания одитор П. Д., рег. № 440 за отчетения период 01.01.2023 г. – 31.12.2023 г. Установено е, че одиторът не е подал Единен годишен отчет в електронен вид, а е подал отчет на хартиен носител, в който липсват данни за конкретните мероприятия, както и от кого са били организирани (И. или външна организация) мероприятията за ППР (поддържане на квалификацията). Допълнено е, че темите на обученията/мероприятията са от съществено значение, за да могат да допринасят за нивото на познания от одитора по относими към работата му теми, а не формално да се посещават обучения, образователни мероприятия или форуми по неотнормими теми с цел покриване на изискуемия минимум часове. Установено е също, при преглед на историята на нарушенията и наказанията, наложени на жалбоподателя, че процесното нарушение не е първо от този вид, налагани са наказания и за други нарушения (подробно описани). Отчетени са прилаганите до този момент дисциплинарни мерки, като е прието, че те не са оказали своя ефект върху поведението на оспорвания при изпълнение на задълженията му. Изложени са подробни съображения относно значимостта на засегнатите обществени отношения, свързани с изграждането на доверие на обществото в одиторския доклад и контрол върху дейността на одиторите. Констатирани са противоправни последици от дисциплинарното нарушение, изразяващи се в невъзможност органите на съсловната организация да осъществят контрол върху дейността на одитора, като е посочено, че въпреки декларираната от негова страна готовност да съдейства и да предостави информация на проверяващите, доказателства за изпълнение на задължението му по чл. 8, т. 5 от Устава на И. не са представени. Посочено е, че регистрираният одитор в продължение на повече от 6 години демонстративно не изпълнява установените си задължения за отчитане на професионалната си дейност, за поддържане на професионалната си квалификация и не предоставя достъп на проверяващите длъжностни лица за извършване на проверки или инспекции от И. и от КПНРО, като целенасочено влияе негативно на останалите членове на професионалната организация, което създава риск от напрежение в И. и застрашава обществените отношения, целящи повишаване на доверието на обществото в одиторските доклади. Акцентираща, че е налице умишлено бездействие от страна на одитора. Той е знаел (предвид многократно провежданите срещу него дисциплинарни производства) за противоправния характер на осъщественото поведение и за негативната оценка на професионалната организация по отношение на допуснатото нарушение. Г. Д., като дългогодишен член на И., е знаел за ежегодното си задължение да поддържа квалификацията си, а отделно от това, вече три пъти са му налагани дисциплинарни мерки за неизпълнение именно на това задължение за продължаващо професионално развитие и поддържане на квалификацията. Не е възможно в рамките на едногодишен период одиторът по небрежност да е пропуснал да изпълни задължението си за ППР. След обсъждане на мерките по чл. 40, ал. 3 ЗНФО с отчитане на тяхната тежест спрямо извършеното нарушение и с оглед постигане на целта на дисциплинарното наказване, е прието, че

адекватна на нарушението е мярката по чл. 40, ал. 3, т. 7 ЗНФО – „глоба“, в размер на 1000 лева.

С писмо, изх. № 019-6/17.06.2024 г. от председателя на дисциплинарния съвет на И., оспорващият Д. е поканен да присъства на заседание на Дисциплинарния съвет и му е предоставена възможност да даде обяснения, да ангажира доказателства и да представи информация, че е изпълнил задължението да участва в признати форми на продължаващо професионално развитие с продължителност минимум 40 часа годишно за периода 01.01.2023 г. – 31.12.2023 г.

На проведено на 27.06.2024 г. заседание на Дисциплинарния съвет на И., за което е съставен Протокол № 08/27.06.2024 г., по т. 5 и т. 6 от дневния ред по образуваното дисциплинарно производство е докладвано, че лицето отказва да подава годишни отчети в установената форма, тъй като няма доверие на системата за подаване на ЕГО, осъществена е среща с лицето, на която е изслушано. В рамките на заседанието на ДС на 27.06.2024 г. одиторът е описал обобщено как е посещавал безплатно онлайн обучения на „Б.“ (академията), защото е бил съдружник, като не е уточнил темите, лекторите или датите на тези обучения. След проведено обсъждане е приет докладът на комисията по дисциплинираната преписка и предложението за налагане на дисциплинарна мярка по чл. 40, ал. 3, т. 7 ЗНФО за неизпълнение на задължението на П. Д. да участва в признати форми на продължаващо професионално развитие с продължителност минимум 40 часа годишно за периода 01.01.2023 г. – 31.12.2023 г., съобразно изискването на чл. 8, т. 5 от Устава на И. и чл. 10 от Правилата, със 7 гласа „за“ от членовете на УС.

Така приетото Решение № 08/27.06.2024 г. за налагане на дисциплинарна мярка от Дисциплинарния съвет на И. е вричено на П. Д. на 24.07.2024 г. и обжалвано от лицето с жалба, вх. № 041/30.07.2024 г.

С Решение № 2/28.08.2024 г., предмет на оспорване в настоящото производство, Управителният съвет на И. е оставил без уважение подадената срещу решението на Дисциплинарния съвет жалба. Решението е съобщено на оспорващия на 10.09.2024 г., а жалбата, по която е образувано настоящото дело, е подадена в съда 12.09.2024 г.

Като доказателства по делото, от страна на ответника, са представени: писмо-отчет на жалбоподателя с вх. № 007/26.11.2024 г., писмо от И. до Д. от 30.01.2024 г., Устав на И., Правила за продължаващо професионално развитие на регистрираните одитори, Решения за налагане на предходни дисциплинарни мерки на П. Д..

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Допустимостта на жалбата е преценена с Определение № 2971/21.03.2025 г. по адм. дело № 2706/2025 г. по описа на Върховния административен съд. Според съда, в хода на висящото съдебно производство е настъпила промяна в закона – допълнено е заглавието, видовете дисциплинарни мерки и съдебния контрол върху тях, както и са прецизирани правомощията на дисциплинарния съвет и УС на И.. Действително тази законодателна промяна, с оглед процесуалния характер на част от изменените правни норми, трябва да се приложи незабавно за всички висящи случаи, за които не е предвидено друго в преходните разпоредби на закона, какъвто е настоящият случай, но това не означава, че е в положение да отнеме породени права, които по принцип не отрича в тяхната цялост. Жалбата до съда срещу Решение № 2/28.08.2024 г. на УС на И., което подлежи на оспорване, на основание чл. 42, ал. 2 ЗНФО (редакция преди ДВ, бр. 79/17.09.2024 г.), е подадена на 12.09.2024 г., т.е. преди влизане в сила на измененията, които променят подлежащия на съдебен контрол акт. Определението е задължително за настоящия съд – чл. 235, ал. 2 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл. 168, ал. 1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващия на всички основания по чл. 146 АПК, съдът приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 41, ал. 5 ЗНФО, в редакцията изм. и доп. ДВ. бр. 18 от 28 февруари 2020 г., приложима към момента на постановяване на решението на ДС на И., дисциплинарният съвет налага дисциплинарни мерки по чл. 40, ал. 3, т. 1 - 4 или 7 и предлага на управителния съвет да наложи мерките по чл. 40, ал. 3, т. 5 или 6. Според чл. 42, ал. 1 ЗНФО, решението за налагане на дисциплинарна мярка по чл. 40, ал. 3, т. 1 - 4 или 7 може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му на заинтересованото лице пред управителния съвет на И.. Управителният съвет се произнася с решение по жалбата в едномесечен срок от получаването ѝ.

В случая е приложена марката по чл. 40, ал. 3, т. 7 ЗНФО – „глоба от 1000 до 15 000 лева“, която е от компетентността на дисциплинарния съвет – чл. 41, ал. 5 ЗНФО. Решението на дисциплинарния съвет е обжалвано пред Управителния съвет на И., който с оспореното решение е оставил жалбата без уважение. Решението е прието на заседание на Управителния съвет, проведено на 28.08.2024 г. (Протокол № 9 от 28.08.2024 г.), в което участие са взели всички членове на съвета, т.е. при наличие на кворум, в съответствие с чл. 19, ал. 2 вр. чл. 20, ал. 3 от Устава на И., гласували единодушно.

От горното следва извод, че оспореният акт е постановен от компетентен административен орган в пределите на предоставената му от закона власт.

Решението, предмет на съдебен контрол е издадено в изискуемата писмена форма и съдържа реквизитите, посочени в чл. 59, ал. 2 АПК. Спазена е процедурата по налагане на дисциплинарната мярка.

Дисциплинарното производство е образувано с решение на Дисциплинарния съвет по т. 6 от Протокол № 8/27.06.2024 г. по повод постъпили данни за неизпълнение на задължението на регистрирания одитор П. Д. да участва в признати форми на продължаващо професионално развитие с продължителност минимум 40 часа годишно за отчетения период 01.01.2023 г. – 31.12.2023 г., в съответствие с изискванията на чл. 8, т. 5 от Устава на И. и чл. 10 от Правилата за ППР. Спазен е и преклузивният срок за образуване на дисциплинарно производство, регламентиран в чл. 41, ал. 8 ЗНФО – две години от извършване на нарушението, доколкото процесната мярка е приложена за нарушение, извършено на 01.02.2024 г. Не са допуснати нарушения, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са препятствали възможността му да я организира. Жалбоподателят е уведомен за образуваното срещу него дисциплинарно производство, дадена му е възможност да изрази становище и ангажира доказателства, надлежно поканен е да даде писмени обяснения пред Дисциплинарната комисия, както и пред Дисциплинарния съвет на И.. Жалбоподателят се е възползвал от тези свои права като е взел участие в проведеното на 27.06.2024 г. заседание на Дисциплинарния съвет. Решението на ДС е обжалвано от П. Д. пред Управителния съвет, който в изпълнение на изискванията на чл. 42, ал. 1 и 2 ЗНФО е разгледал жалбата, обсъдил е изложените в нея възражения и я е отхвърлил с мотивирано решение. В така развитото се дисциплинарно производство не се констатира нарушение на административнопроизводствените правила от категорията на съществениите, които да мотивират отмяната на акта само на това основание. Съгласно трайно установената практика на Върховния административен съд, съществено е това нарушение, което води или би могло да доведе до различен изход от производството.

В производството по оспорване решението на Дисциплинарния съвет ответникът е

задължен да провери законосъобразността на извършените административнопроизводствени действия по реализиране на дисциплинарната отговорност на лицето, както и изводите на Дисциплинарния съвет по отношение приложението на материалния закон. Горестоящият административен орган следва да провери законосъобразността на оспорения пред него акт като отговори на всички възражения, с които е бил сезиран. Производството по обжалване на решението на Дисциплинарния съвет пред Управителния съвет на И. се развива по правилата на чл. 81 и сл. АПК и в случая, по аргумент от чл. 97, ал. 1, изр. 2 АПК, мотивите за това решение се смятат за част от мотивите на административния акт.

На следващо място, правилно са приложени относимите материалноправни норми. Съгласно чл. 30, ал. 1 и ал. 2 ЗНФО всеки регистриран одитор - физическо лице, провежда обучение за поддържане и развитие на професионалната си квалификация с продължителност не по-малка от 40 часа за календарна година. Условието и редът за провеждане и отчитане на обучението за поддържане и развитие на професионалната квалификация на регистрираните одитори се определят с правилата по чл. 71, ал. 3, т. 4. Същият предвижда, че Комисията „приема правила и методически указания за условията и реда за упражняваните от И. функции по чл. 36, ал. 1, т. 1 — 3 и 5 и по чл. 85, ал. 3“. Според чл. 36, ал. 1, т. 3 ЗНФО, И. „организира и провежда обучения на кандидатите за дипломирани експерт-счетоводители, за повишаване на професионалната квалификация на своите членове и по продължаващото професионално развитие на регистрираните одитори“. Това означава, че правилата за продължаващо професионално развитие се приемат от КПНРО за дейността във връзка с продължаващото професионално развитие на одиторите, упражнявана от И.. Съгласно чл. 8, т. 5 от Устава на И., регистрираните одитори следва да поддържат постоянно професионалната си квалификация в рамките на изискванията на съответните нормативни актове, регулиращи професията на независимия финансов одитор и съобразно Правилата за продължаващо професионално развитие и да отчитат ежегодно часовете за поддържане на квалификацията в електронната платформа за подаване на единен годишен отчет (ЕГО) по чл. 1, ал. 4. Според чл. 10 от тях, задължителният минимум часове за поддържане на квалификацията на регистрирани одитори за отчетната година е 40 часа. Регистрираните одитори носят отговорност за запазване на съответните свидетелства, сертификати и документи, удостоверяващи ППР и при поискване от страна на СККОУ, друг орган на И. или Комисията за публичен надзор над регистрираните одитори, те служат като доказателство в съответствие с настоящите правила (чл. 31). В чл. 32 от тези правила е посочено, че задълженията за продължаващо професионално развитие се отчитат чрез ЕГО. В последния информацията за посетените обучения от регистрирания одитор се отнася до броя часове на конкретното обучение, темата и организатора на проведеното обучение.

УС е посочил в мотивите на оспореното решение, че в И. липсва каквато и да е информация за посещавани от одитора призната форми на ППР, както и че одиторът не е подал Единен годишен отчет в електронен вид, а е подал отчет на хартиен носител (писмо с вх. № 007/26.01.2024 г.), в който липсват данни за конкретните мероприятия, в които е взел участие: под каква форма, на каква тема и с каква продължителност, както и от кого са били организирани (И. или външна организация) мероприятията за ППР (поддържане на квалификацията). ДС е приел, че дори и одиторът да е посетил/участвал в твърдените от него учебни прояви/семинари/онлайн обучения, организирани според

одитора от „К. Б.“, то той не е представил никакви доказателства в тази връзка. Двукратно от жалбоподателя (с писма № 03-2/13.02.2024 г. и № 018-6/14.05.2024 г.) са поискани доказателства, но нито в И., нито пред съда, са предоставени данни за посетени конкретни обучения или други признати форми на ППР. Направено е дори допускането, че е възможно одиторът да не е бил в състояние да се снабди с такива документи по обективни причини - тъй като сайтът не предоставя такава услуга, като е обсъждана алтернативната възможност одиторът да докаже запознаването си с материалите от сайта на обучаващата организация чрез представяне на документ за платен достъп до сайта, а ако е получил безплатно достъп, то все пак в страницата на профила му в академията би следвало да има следа за отворените и гледани от него обучения, до които му е бил предоставен достъп. Като друг вариант за удостоверяване на посетените обучения, предвид заявените от одитора близки отношения със собствениците на сайта, е посочено издаването на удостоверение в свободен текст от организатора/модератора на обученията, в което да се посочват темите, датите и продължителността (броя на часовете) на посетените от одитора обучения/семинари. Направено обобщението, че в рамките на дисциплинарното производство одиторът не е направил никакво усилие да докаже по какъвто и да е начин запознаването си с лекционните материали. Изводът, че в тежест на одитора е да докаже, че е посещавал обучения или е участвал в други признати форми на обучение за продължаващо професионално развитие, следва да бъде споделен. При пълна липса на информация за посетени от одитора обучения, той е следвало да представи доказателства или поне някаква информация за такива обучения не само по силата на изричните императивни разпоредби на правилата в този смисъл, но и поради естеството на положителните факти, които е твърдял - наличието на активно поведение от негова страна. Жалбоподателят е предоставил обобщена информация за отчетения период 01.01.2023 г. – 31.12.2023 г., чието съдържание не позволява да се прецени дали е изпълнено изискването за продължаващо професионално развитие. Тъй като в случая дисциплинарното производство има за предмет неизпълнението на задължението за посещаване на часове обучения, организирани от или с участието на И., то няма значение дали отчетът на одитора е подаден на хартия или електронно, а дали изобщо съдържа информация, която може да бъде ползвана за нуждите на контрола върху дейността на регистрираните одитори.

В производството пред съда не бяха събрани доказателства, годни да обосноват извод, различен от формирания от административния орган. Жалбоподателят не установява изискуемия минимум часове обучение. Съгласно чл. 30, ал. 1 ЗНФО, всеки регистриран одитор – физическо лице, провежда обучение за поддържане и развитие на професионалната си квалификация с продължителност не по-малка от 40 часа за календарна година, като ал. 2 овластява Комисията по чл. 71, ал. 3 от същия закон да приеме правила, уреждащи условията и реда за провеждане и отчитане на обучението за поддържане и развитие на професионалната квалификация на регистрираните одитори. Съгласно чл. 30 от приетите Правила, за участие в прояви, организирани извън И., регистрираният одитор изисква/притежава удостоверение или друг подходящ документ от организатора на проявата и го съхранява като доказателство. Жалбоподателят твърди, че през 2023 г. е провел обучения от 42 часа за поддържане и развитие на професионалната си квалификация, но липсват доказателства за това. Той не е доказал, а и не е твърдял също, че са налице обективни обстоятелства, които в

рамките на период от една календарна година да са го препятствали обективно да изпълни уставното си задължение да поддържа професионалната си квалификация като участва в признати форми на продължаващо професионално развитие с продължителност минимум 40 часа. В И. не е намерена информация за посетени от одитора обучения, организирани от или с участието на И., за които се събира служебно информация. Одиторът е подал единен годишен отчет на хартия, в който е посочил, че е посетил за отчетния период обучения с обща продължителност 42 часа, но при допълнително поискване от органите на И. да предостави по-подробна информация за отделните обучения и доказателства в тази връзка, одиторът нито е предоставил конкретна информация за обученията, нито е представил доказателства, че е посещавал такива обучения. Вместо да предостави информация за посетени обучение или участие в други признати форми на ППР, одиторът е отправил неясно възражение в рамките на заседанието на ДС на 27.06.2024 г., че е посещавал безплатно онлайн обучения на организация, с чийто собственик бил близък. При това, обаче, одиторът отново не е дал информация за конкретните обучения и темите им, които твърди, че е гледал онлайн, а не е представил и доказателства. Следователно, за посочената година той не е изпълнил задължението си съгласно чл. 30, ал. 1 ЗНФО и приложимите Правила. Д. упражнява регулирана професия и като такъв дължи да съобразява поведението си с И., който съгласно чл. 35, ал. 2 ЗНФО е професионална организация на дипломираните експерт-счетоводители и регистрираните одитори, която осигурява упражняването на професионалната дейност на своите членове, включително извършването на финансов одит в интерес на обществото, при спазване на стандартите за професионално и етично поведение.

Съдът установява от събраните по делото доказателства, че одиторът предходно неколkokратно е санкциониран за допуснати нарушения на устава, включително, за дисциплинарни нарушения във връзка с изпълнение на процесното уставно задължение за поддържане на професионалната квалификация и продължаващо професионално развитие, налице е и се доказва системност при нарушенията, с което се потвърждава и направената от ДС квалификация, че нарушението е по чл. 45, ал. 2, т. 8 от Устава на И.. Умисълът на одитора при извършване на описаното дисциплинарно нарушение се доказва както от текста на подаденото писмо-отчет на хартия от 26.01.2024 г. и от факта на многократно налаганите предходни дисциплинарни мерки за същото и за други нарушения, така и от липсата на представени от одитора документи, а и от изявленията му в заседанието на ДС, в което е разгледана дисциплинарната преписка.

Правилна е правната квалификация на допуснатото от одитора нарушение. Настоящият състав намира, че не следва непременно да са влезли в сила предходно наложените дисциплинарни мерки. Изискването предходната мярка да е влязла в сила се отнася до понятието „повторно нарушение“, а не до установената от ДС системност. Чрез представените по делото копия от влезли в сила дисциплинарни мерки, които предходно са наложени на одитора Д., се опровергават твърденията в жалбата, че не е налице системност, тъй като трябвало да има предходно влезли в сила мерки. Има влезли в сила предходно наложени дисциплинарни мерки на одитора. Те са 6 на брой, като три от тях са наложени за нарушение на чл. 8, т. 5 от Устава. Тези решения са подробно описани в решението на ДС за налагане на дисциплинарна мярка. Така процесната дисциплинарна мярка за нарушение на чл. 8, т. 5 от Устава се явява четвърта по ред като напълно са покрити изискванията за наличие на системност съгласно съдебната

практика (поне три нарушения на точно това уставно задължение на одитора). Съдът намира, че наложената дисциплинарна мярка е правилно индивидуализирана, съответна на характера и тежестта на нарушението, степента на обществената му опасност, последиците от него, формата на вина, а и на цялостното поведение на жалбоподателя. Следва да се уточни, че чл. 8, т. 5 от Устава изисква от одиторите да изпълняват задълженията си за поддържане на професионалната им квалификация и продължаващо професионално развитие според изискванията на приеманите от надзорния орган горецитирани правила. Тъй като И. няма контрол върху това колко често ще се променят правилата за продължаващо професионално развитие, задължението по устав е тези правила да се спазват. В този смисъл, всяко и каквото и да е нарушение на правилата на КПНРО за това как да се провеждат дейностите по продължаващо професионално развитие се счита за нарушение на чл.8, т.5 от Устава на И.. Както бе посочено, в процесния случай липсва каквато и да е информация за посетения по твърдение на одитора 42 часа годишно обучение - нито за обучения организирани от външни организации, нито за обучения, организирани от И.. В решението на ДС е отбелязано, че липсва служебна информация за посетени вътрешни обучения, но това не означава, че одиторът не е можел да представи доказателства за посетени такива. По тази причина му е поискана информация за това какви обучения е посетил и след като той не е представил никаква информация или доказателства, е прието, че не се доказва да са налице посетени каквито и да е обучения. Затова нарушението е на разпоредбата на чл. 10 от Правилата, а не на чл. 22, т. 2 от тях (до какъвто извод би се стигнало или не само в случай че изобщо имаше някаква конкретна информация за посетени обучения).

Неоснователно е направеното от оспорващия възражение, че не е конкретизиран вида и обема на исканата информация за посетени обучения от одитора. Това твърдение би могло да се квалифицира като злоупотреба с право, предвид юридическото образование на одитора (регистриран адвокат) и дългогодишното му членство в И., както и с оглед на факта, че задълженията за продължаващо професионално развитие датират от повече от 10 години и са налице многократно налагани предходно дисциплинарни мерки за нарушение на чл. 8, т. 5 от Устава от същия одитор. Ако Д. беше представил каквато и да е информация и тя не отговаряше на изискванията на правилата, то тогава би могло да се мисли в посока, че административният орган не му е поискал точно определена допълнително пропуснатата информация. В писмо изх. № 03-2/13.02.2024 г., с което за първи път е поискана информация от одитора, е посочено, че на основание чл. 31 (да представя документи при поискване) във връзка с чл. 30 (където е описано какво се приема за подходящ документ, който да удостоверява посещение на обучение) от Правилата. Следва да се отбележи, че И. поддържа електронна платформа за отчитане на дейността и часовете професионално обучение на одиторите през всеки отчетен период. Ако одиторът беше подал електронен отчет, информацията се намира в електронната форма и щеше да бъде предоставена в съответствие с изискването на чл. 29 от Правилата за продължаващо професионално развитие.

Относно посоченото в жалбата несъответствие с целта на закона и принципа за съразмерност, съдът намира, че УС е направил подробен анализ по прилагането на гореспоменатия принцип и е достигнал до извода, че е спазена целта на закона. Правилно в решението е посочено, че целта на всяка дисциплинарна санкция е чрез налагането ѝ да се осигури специалната и генерална превенция. Избраната мярка е

наложена в съответствие с целта на закона, като може да се приеме, че административният орган е преценил, че финансовата стимулация на одитора при определено натрупване с предходно наложените глоби на одитора би следвало да доведе до корекция в поведението му. Дисциплинарните мерки по ЗНФО се налагат на регистрираните одитори за допуснати нарушения на Устава на професионалната организация. Тъй като преценката за налагането или не на конкретна дисциплинарна мярка и за наличието или не на нарушение на Устава попада в дискреционната власт и в обхвата на оперативната самостоятелност на Дисциплинарния съвет на И., то следва да се изложат в решението подробни мотиви за фактическите обстоятелства, въз основа на които е направена преценката за допуснато нарушение и избрана конкретна дисциплинарна мярка. Целта на налагане на дисциплинарните мерки е те да имат респектиращ и възпиращ ефект върху регистрирания одитор и спрямо останалите членове на професионалната организация. С конкретната дисциплинарна мярка в оспореното решение е отчетена повторемостта на допусканите нарушения от регистрирания одитор, като систематичното му поведение. От направения анализ е видно, че при избора на конкретна дисциплинарна мярка ДС е извършил индивидуализация на наложената санкция и е избрал процесната мярка след подробно обсъждане на всички относими въпроси, чиито отговори водят до избора на подходяща мярка за всеки конкретен случай и за всеки конкретен нарушител. В процесния случай регистрираният одитор има дълга, подробно документирана история на предходно допускани от него нарушения, която не може да не бъде отчетена. Следва да бъде отбелязано също, че УС няма компетентността да определя и налага процесната дисциплинарна мярка, освен изрично посочените в закона дисциплинарни мерки (чл. 41, ал. 6 ЗНФО в приложимата му редакция). Следователно той не може да определя подходяща дисциплинарна мярка, а само може при оплакване за целесъобразност (правилност) да реши дали наложената мярка е целесъобразна или не. Ако прецени, че мярката е нецелесъобразна, УС следва да върне преписката на ДС за определяне на нова мярка, но не може да определи такава сам, защото няма такава компетентност. При така извършената проверка за законосъобразността на оспорения акт, по реда на чл. 168 АПК, и по изложените съображения, съдът намира, че жалбата като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника се следват разноски за адвокатско възнаграждение, доказани в претендирания размер от 720 лева с ДДС. Направеното възражение за прекомерност следва да бъде отхвърлено, тъй като сумата от 720 лева е под минимално предвидения в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа (загл. изм. - ДВ, бр. 14 от 2025 г.).

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 48-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на П. Л. Д. срещу Решение № 2/28.08.2024 г. на Управителния съвет на Института на дипломираните експерт-счетоводители.

ОСЪЖДА П. Л. Д. да заплати на Института на дипломираните експерт-счетоводители сумата от 720 лева с ДДС, представляваща разноски по производството.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.
Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ